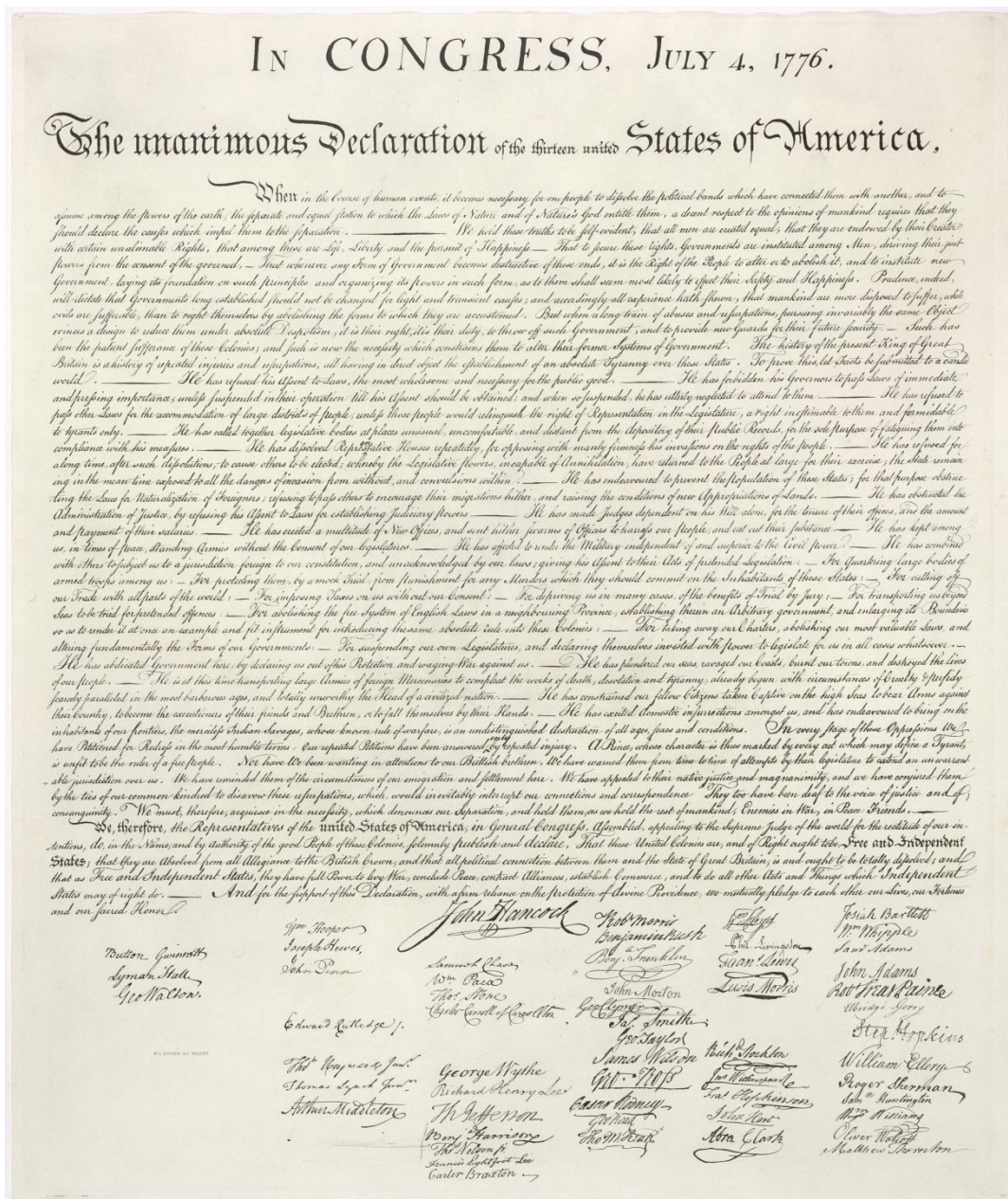

USA's uafhængighedserklæring (1776)

https://da.wikisource.org/wiki/USA's_uafhængighedserklæring

USA's uafhængighedserklæring er et dokument hvori de tretten nordamerikanske kolonier erklærede sig uafhængige af Kongeriget Storbritannien og forklarede deres berettigelse til at gøre dette. Den blev ratificeret af den kontinentale kongres 4. juli 1776.

Denne tekst er forsøgt formateret som udgaven på originalsproget, der igen er formateret i overensstemmelse med nogle af de tidligste publicerede kopier af teksten.

I KONGRESSEN, 4. juli 1776

EN ERKLÆRING

fra REPRÆSENTANTERNE for
AMERIKAS FORENEDE STATER,
Forsamlet i ALMINDELIG KONGRES.

Når det under de menneskelige begivenheders forløb bliver nødvendigt for et folk at løsne de politiske bånd, der har knyttet det til et andet folk, for derpå blandt jordens øvrige magter at påtage sig den uafhængige og jævnbyrdige stilling, som naturens og guds love berettiger det til, kræver sømmelig respekt for menneskehedens meninger, at det meddeler de årsager, som har tilskyndet det til adskillelsen.

Vi anser disse sandheder for selvindlysende, at alle mennesker er skabt lige, og at de af deres Skaber har fået visse umistelige rettigheder, heriblandt retten til liv, frihed og stræben efter lykke. At for at sikre disse rettigheder er blandt mennesker oprettet regeringer, hvis retfærdige magt hviler på de styredes samtykke, og når som helst nogen regeringsform bliver ødelæggende for disse formål, er det folkets ret at ændre eller ophæve den og at indsætte en ny regering, baseret på sådanne grund sætninger og med magtbeføjelser organiseret på den måde, som efter dets opfattelse mest sandsynligt vil bringe dem sikkerhed og lykke. Klogskab påbyder så sandelig, at regeringer, der har bestået i lang tid, ikke ændres af ubetydelige eller forbigående årsager; i overensstemmelse hermed har al erfaring vist, at menneskeheden er mere tilbøjelig til at lide, så længe onderne er til at bære, end til at skaffe sig ret ved at afskaffe de vante former. Men når en lang række misbrug og overgreb, der alle sigter mod det samme mål, røber en plan om at bringe dem ind under et fuldstændig despotisk styre, er det deres ret og pligt at skaffe sig af med en sådan regering og sørge for nye vogtere af deres fremtidige sikkerhed. Disse koloniers tålmodige lidelser har været af denne karakter, og således er nu den nødvendighed, som tvinger dem til at ændre deres hidtidige styreform. Den nuværende britiske konges historie er beretningen om krænkelser og overgreb, som alle har til direkte formål at oprette et uindskrænket tyranni over disse stater. Lad os, for at bevise dette, fremlægge kendsgemingerne for en upartisk verden:

Han har nægtet at stadfæste love, der var de mest gavnlige og nødvendige for almenvellet.

Han har forbudt sine guvernører at udstede love af umiddelbar og påtrængende vigtighed, medmindre deres ikrafttræden udskydes, indtil hans stadfæstelse er opnået, og når de således blev udskudt, har han ganske forsømt at beskæftige sig med dem.

Han har nægtet at godkende andre love til gavn for vide kredse af befolkningen, medmindre disse folk ville give afkald på deres ret til at blive repræsenteret i lovgivningsmagten.- en ret, som er af uvurderlig betydning for dem, og som kun er frygtindgydende for tyranner.

Han har sammenkaldt lovgivende forsamlinger på usædvanlige og ubekvemme steder, fjemt fra deres samlinger af offentlige dokumenter, med det ene formål at trætte dem til føjelighed over for hans egne forholdsregler.

Han har gentagne gange opløst repræsentanthesene, fordi de med mandig fasthed modstod hans krænkelser af folkets rettigheder.

Han har i lang tid efter sådanne opløsninger nægtet at lade andre blive valgt, hvorfor lovgivningsmagten, der ikke kan udslettes, er vendt tilbage til folket som helhed for at blive udøvet af dette, mens staten i mellemtiden var udsat for alle farene ved en invasion udefra og indre omvæltninger.

Han har bestræbt sig for at hindre bosætning i disse stater. Med det for øje har han laver obstruktion imod lovene om indfødsret for udlændinge, nægtet at godkende andre love, som skulle tilskynde dem til at bosætte sig her og skærpet betingelserne for erhvervelse af nye landområder.

Han har lagt hindringer i vejen for retsplejen ved at nægte stadfæstelse af love om oprettelse af domstole.

Han har gjort dommere afhængige alene af sin egen vilje med hensyn til deres embedstid og størrelsen og udbetalingen af deres løn.

Han har oprettet en mængde nye embeder og sendt sværme af embedsmand hertil for at plage vort folk og tære på dets velstand.

Han har i fredstid holdt stående hære hos os uden samtykke fra vor lovgivningsmagt.

Han har bestræbt sig for at gøre militæret uafhængigt af - og sætte det over - den civile myndighed.

Han er gået sammen med andre om at stille os under en myndighed, der er fremmed for vor forfatning og ikke anerkendt i vore love, idet han har stadfæstet deres vedtagelse af foregivne love:

for indkvartering af store, væbnede tropestyrker hos os;

for ved skinprocesser at beskytte dem mod straf for mord, som de måtte begå på indbyggerne i disse stater;

for afbrydelse af vort handelssamkvem med alle dele af verden;

for at pålægge os skatter uden vort samtykke;

for i mange tilfælde at berøve os fordelene ved nævningedomstole;

for at transportere os over havene for at dømme os for påståede forseelser;

for at ophæve det frie system af engelske love i en naboprovinc og der oprette en vilkårlig regering og udvide dens grænser, således at den på een gang gøres til et mønster og passende redskab for indførelse af det samme uindskrænkede styre i disse kolonier;

for at berøve os vore frihedsbreve, ophæve vore mest værdifulde love og foretage dybtgående ændringer af vore styreforner;

for at ophæve vor lovgivningsmagt, idet de samtidig erklærer, at de er bemyndiget til at lovgive for os i alle mulige anliggender.

Han har frasagt sig styret her ved at erklære os uden for hans beskyttelse og ved at føre krig mod os.

Han har plyndret vore have, hærget vore kyster, brændt vore byer og ødelagt livet for vore folk.

Han er for tiden ved at overføre store hære af fremmede lejetropper for at fuldføre dødens, ødelæggelsens og tyranniets forehavende, som allerede er påbegyndt med en grusomhed og falskhed, der næppe har noget sidestykke i de mest barbariske tidsaldre, og som er fuldstændig uværdig for en civiliseret nations overhoved.

Han har tvunget vore medborgere, der blev taget til fange på det åbne hav, til at bære våben mod deres eget land, til at blive deres venners og brødres bødler eller til selv at falde for disses hænder.

Han har anstiftet indre opstande hos os, og han har bestræbt sig for at ophidse beboerne af vore grænseområder, de ubarmhjertige indianske vilde, hvis velkendte krigsførelse går ud på at dræbe uden hensyn til alder, køn og stand.

I alle stadier af disse undertrykkelser har vi på den mest underdanige måde anmodet om, at der må blive rådet bod herpå. Men vore gentagne bønner er kun blevet besvaret med flere krænkelse. En fyrste, hvis karakter således er præget af enhver handling, der kan kendetegne en tyrant, er uegnet til at herske over et frit folk.

Vi har heller ikke forsømt at tage hensyn til vore britiske brødre. Vi har fra tid til anden advaret dem mod deres lovgivningsmagts forsøg på uberettiget at udvide deres jurisdiktion over os. Vi har mindet dem om vilkårene for vor udvandring og bosættelse her. Vi har appelleret til deres iboende retfærdighed og storsind, og vi har besværet dem ved vore fælles slægtskabsbånd til at tage afstand fra de overgreb, som uundgåeligt ville afbryde vore forbindelser og vort samkvem. De har også været døve over for retfærdighedens og blodslægtskabets stemme. Vi må derfor slå os til tåls med den nødvendighed, som påbyder vor adskillelse og anse dem som vi anser resten af menneskeheden for fjender i krig, venner i fred.

Vi - DE FORENEDE AMERIKANSKE STATERs repræsentanter, der er forsamlet på en **ALMINDELIG KONGRES** - kundgør og erklærer herved højtideligt, med bemyndigelse fra de gode folk i disse kolonier og i deres navn idet vi kalder verdens højeste dommer til vidne på vor hæderlighed - at disse forenede kolonier er og rettelig bør være **FRIE OG UAFHÆNGIGE STATER**, at de er løst fra ethvert tilhørsforhold til den britiske krone, at enhver politisk forbindelse mellem dem og staten Storbritannien er og skal være fuldstændig opløst - og at de som **FRIE OG UAFHÆNGIGE STATER** har fuld myndighed til at føre krig, slutte fred, indgå alliancer, drive handel samt udføre alle andre handlinger og ting, som **UAFHÆNGIGE STATER** har ret til. Til støtte for denne erklæring og i tryk tillid til det guddommelige forsøns beskyttelse, forpligter vi os overfor hinanden med vore liv, vore formuer og vor hellige ære.

Underskrevet efter **ORDRE** og på **VEGNE AF KONGRESSEN JOHN HANCOCK, PRÆSIDENT**.

ATTEST. CHARLES THOMSON, SEKRETÆR.

PHILADELPHIA: TRYKT AF JOHN DUNLAP.